

sig over for Ravnens paa en anden Maade, idet man satte Præmie paa at udrydde den. Man fastsatte Præmien saaledes, at der skulde gives 15 Øre af Amtsrepartitionsfonden for hver dræbt Ravn, og paa enkelte Steder, hvor det ikke forflog, gik man endog op til 48 Øre. Men desuagtet er Ravnens tiltagen og har gjort Skade i større og større Omfang. Lagtinget har saa vedtaget dette Forslag, som gaar ud paa at gøre det til en almindelig Pligt at ødelægge Ravnens Yngel, og det ere Ministeriet og Landstinget gaaede ind paa. Tingets Udvalg har ogsaa fundet, at det efter Omstændighederne vilde være ret naturligt at gaa denne Vej, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget, som det foreligger.

Da ingen Høderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg C., Sp. 45—48), ligesom dets Titel vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

**Formanden** (Høgskro): Endringsforslag til Sagens 3dje Behandling kunne indgives i Bureauet til i Morgen Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hesteavlens Fremme paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1668—74. Udvalgets Betænkning og Endringsforslag findes i Tillæg B., Sp. 821—22).

Uden for Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Det stillede Endringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer læstes til Forhandling under et.

**Ordføreren** (H. Holm): Medens det forrige Forslag væsentlig gik ud paa at beskytte en af Hovednæringsvejene paa Færøerne, nemlig Faareavlens, angaar dette Forslag en Sag, som spiller en forholdsvis mindre Rolle deroppe. Hestene bruges jo ikke paa Færøerne til at køre med og meget sjældent til at ride paa; det, de bruges til, er væsentlig kun at bære Byrder, og man har tænkt sig, at man mulig ogsaa kunde have nogen Fordel af Hestene ved at sælge dem. I den senere Tid er der imidlertid blevet mere Brug for Hestene, end der har været før, da det paa Grund af Fiskeriets Udvikling bliver vanskeligere at faa den fornødne menneskelige Arbejdskraft. Der har ogsaa aabnet sig Mulighed for at faa dem affatte til Skotland, og den færøiske Hest har adskillige ret gode Betingelser for at kunne blive en Handelsvare. Den er meget haardfør og skal være ret kraftig. Men hele den Maade, hvorpaa Hestene holdes oppe paa Færøerne, idet de holdes ude baade Vinter og Sommer og løbe sammen hele Tiden, har gjort, at den færøiske Hesterace er stærkt degenereret i de senere Aar. Man har saa prøvet at hjælpe derpaa ad privat Vej ved at skaffe nogle Til lægsdyr fra Island, men man har ogsaa søgt ved dette Lovforslag at faa Lovhjemmel til at fjerne de Hingste, som ikke ere stiftede til Aul. Der er i Haugebogen en Bestemmelse om, at man paa Grandestævne kan fastsætte, hvor mange Heste der maa holdes i ethvert enkelt Distrikt. Men der er ikke nogen Bestemmelse om, at man kan vrage visse Hingste paa Grund af forfælske Fejl. Lovforslaget gaar derfor ud paa at sikre, at der kun anvendes saadanne Hingste til Bedækning, om hvilke man kan antage, at der vil komme et godt Afkom efter dem. Vi have ment, at man i det hele kunde anbefale Forslaget, og have kun foreslaaet en Endring til § 3, som gaar ud paa to Ting. I § 3 hedder det oprindeligt: „De Hingste, som af Synsmændene anses for uskiftede til Aul, derunder navnlig glasøje, stærkhovede, brogede samt Hingste af bekendt daarlig Race, skulle, saa længe de ere uskiftede, holdes afsperrede i Tidrummet fra 14de April til 1ste September.“ Vi have i Udvalget ikke fundet det heldigt, at man i selve Loven nævnte disse Eksempler paa Heste, som kunde være uskiftede til Aul, og særlig er det jo klart, at f. Eks. en saadan Bestemmelse som den om de brogede Hingste egentlig ikke kan begrundes ud fra det, at de skulde være uskiftede til Aul, men maa begrundes ud fra tvende Hensyn, nemlig